

Indtægtsprocent, I kan tage $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ pCt., men det, I bør gøre, er at dele i hvert Fald Indkomstbeløbet, og saa lægger man den selv samme Procent til Grund for Beskatningen, som i Henhold til Bestemmelsen er fastsat i Skatteloven. Jeg synes, at det vilde være ganske anderledes klart, om man blev fri for alle disse Refusioner og andre Bestemmelser i § 14. I det Øjeblik, man delte Indkomstbeløbet og sagde til Kommunerne: Beskat vedkommende i Henhold til selv samme Regel, som Skattevedtægten hjemler, var man ganske ude over det Spørgsmaal, her er Tale om.

Der findes i § 10, 3die Stykke, en Ting, som jeg ikke er fuldstændig klar over, jeg ved ikke, om der ikke foreligger en Misforstaaelse. Der staar nemlig: „Naar der af Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen er foretaget Ansættelse til Statsindkomstskat af den samme Indtægt, af hvilken der skal betales Skat til Erhvervskommunen, jfr. Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 §§ 20—21, skal denne Ansættelse lægges til Grund for Beskatningen”. Saa vidt jeg ved, er Forholdet dette, at der i Virkeligheden slet ikke skal foretages nogen Ansættelse til Statsindkomstskat til Erhvervskommunen. Det er altsaa en fuldkommen Misforstaaelse, man har gjort sig skyldig i, naar man siger, at der af Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen er foretaget en Ansættelse til Statsindkomstskat. I den gamle Skattelov af 15. Maj 1903 stod der udtrykkelig: „Endelig ansættes de i Henhold til § 21, 3die Stykke, i et særligt Afsnit af Mandtalslisten opførte skattepligtige, der ikke have Bopæl eller Hjemsted i Kommunen”, altsaa der staar udtrykkelig: Endelig ansættes de i Henhold til § 21, 3die Stykke, der staar ikke, at de skal opføres, men ansættes til Statsskat. Men ser man saa i den nye Lov, den, som det var Meningen at bringe nærværende Lovforslag i Overensstemmelse med, ser man, at der i det tilsvarende Stykke staar: „Endelig ansættes de i Henhold til § 20, 2det Stykke, i et særligt Afsnit af Mandtalslisten opførte skattepligtige, der ikke have Bopæl eller Hjemsted her i Landet”, og dette er et ganske andet Forhold. I tidligere Tider sondrede man netop mellem dette, om man havde Hjemsted i Kommunen, om man mulig var ansat til Skat i Opholdskommunen, men nu siger man blot, at det er Landet, det drejer sig om. Jeg antager derfor, at der foreligger en Misforstaaelse, jeg kan ikke ret faa det til at passe sammen. Saa vidt jeg ved, er

Forholdet ogsaa det, at Skatteraadene ikke ansætter særskilt til Statsskat i Erhvervskommunen, det vilde ogsaa i sig selv indeholde en Urimelighed. Dersom man gik til dette, vilde det betyde, at en Mands Indkomst deltes, men i Henhold til de Bestemmelser, som findes i Statsskatteoven om stigende Skala, vil det sige, at en Mands Indtægt, hvis den deles i to, vil faa en mindre Skatteprocent, end hvis Mandens Indtægt beskattedes under eet. Jeg forstaar i hvert Fald ikke denne Bestemmelse, men maaske den højtærede Minister kan oplyse mig Meningen. I Bemærkningerne til dette Lovforslags § 10 staar der: „Bestemmelsen i § 10, 1ste Stykke, i de i Rigsdagssamlingerne 1910—11 og 1911—12 forelagte Forslag om, at den af Ligningsmyndigheden i Erhvervskommunen foretagne Ansættelse til Statsindkomstskat af den samme Indtægt, af hvilken der skal betales Skat til Erhvervskommunen, skal lægges til Grund for Beskatningen til Kommunen”. Der forekommer det samme, der er udtrykkelig henvist til Bestemmelsen i § 10 i de i Rigsdagssamlingen 1910—11 og 1911—12 forelagte Forslag. Da var Forholdet det, at der var Overensstemmelse med Loven af 15. Maj 1903, medens der derimod nu skulde bringes Overensstemmelse til Veje med Loven af 8. Juni 1912. Jeg antager derfor, som sagt, at der her foreligger en Misforstaaelse.

Endelig er der fra enkelte Taleres Side rettet Bebrejdelse mod Ministeren for, at der i det andet Ting er fremsat et Forslag, som gik ud paa at klare, hvordan man skulde forholde sig, naar der er Tale om Klager, hvad Erhvervsbeskatningen angaar. Og det er muligt, at det er rigtigt, hvad der er fremført fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), at det var praktisk nødvendigt at fremsætte dette Forslag. Men det forekommer mig alligevel, at den højtærede Minister burde have indsat disse Bestemmelser i det her foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig, at det omtalte Lovforslag og de Paragraffer, som indeholdes deri, i Virkeligheden hører hjemme mellem §§ 11 og 12 i det foreliggende Lovforslag. Man kunde da, om jeg saa maa sige, desuden have lavet en midlertidig Lov. Dersom det virkelig er saaledes, at dette Lovforslag maaske ikke er i Stand til at gaa gennem Rigsdagen i indeværende Samling — jeg haaber dog, at det maa blive Tilfældet, rigtignok med de Ændringer, jeg kunde ønske i Forslaget — synes jeg alligevel, at man burde have sat